

UZASADNIENIE

Subsydiarnym aktem oskarżenia A. C. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od dnia 19 lipca 2011 roku do chwili obecnej w C., nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie o sygnaturze akt XI K 1411/07 zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na produkcji, oferowaniu do sprzedaży oraz sprzedaży jednorazowych przedmiotów ochrony stomatologicznej przez okres 5 lat.

tj. o przestępstwo z art. 244 k.k.

II. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do chwili obecnej w C., poprzez namowę do prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie cudzych praw własności intelektualnej oraz dostarczenie skradzionych danych technicznych i organizacyjnych, podzegał i udzielił pomocy J. C. do popełnienia przestępstwa polegającego na wykorzystaniu w działalności w prowadzonym przez nią (...) informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyny do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów higienicznych.

tj. o przestępstwo z art. 18 ust. 2 i 3 k.k. w zw. z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. 153/03 poz. 1503 – tekst jedn.)

J. C. została oskarżona o to, że:

III. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do chwili obecnej w C., jako właściciel (...), wykorzystwała w prowadzonej działalności gospodarczej tajemnicę przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyny do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów higienicznych,

tj. o przestępstwo z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. 153/03 poz. 1503 – tekst jedn.)

Wyrokiem z dnia 6 października 2015 roku, sygn. akt III K 739/12 Sąd Rejonowy w Częstochowie orzekł:

1. uznał oskarżonego A. C. za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do 31.08.2012 roku w C., udzielił pomocy swojej żonie J. C. w prowadzeniu działalności gospodarczej na podstawie cudzych praw własności intelektualnej oraz dostarczył skradzionych danych technicznych i organizacyjnych J. C., która popełniła przestępstwo polegające na wykorzystaniu w działalności w prowadzonym przez nią (...) informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyny do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów higienicznych, tj. uznał go za winnego czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. uznał oskarżoną J. C. za winną popełnienia zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu, a opisanego w części wstępnej wyroku w pkt III z tym, że precyzuje opis czynu poprzez określenie daty końcowej działania oskarżonej na 31.08.2012 roku wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i za to na podstawie art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na kwotę 30 złotych,

3. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. przy zast. art. 4 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. C. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata,

4. uniewinnił oskarżonego A. C. od popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku,
5. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego A. C. opłatę w kwocie 120 złotych a od oskarżonej J. C. opłatę w kwocie 600 złotych i obciążył ich wydatki w kwocie po (...),27.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli: prokurator, A. C. i J. C., ich obrońca oraz pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na korzyść oskarżonych A. C. i J. C. i zarzucił mu obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16.04.1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez jego niezasadne zastosowanie polegającą na niesłusznym uznaniu, iż J. C. i A. C. dopuścili się czynu spenalizowanego w wyżej przytoczonym przepisie – odpowiednio w formie sprawstwa i pomocnictwa – pomimo, iż zarzucony, a następnie przypisany im przez Sąd czyn nie zawiera wszystkich znamion w/w przestępstwa albowiem nie zarzucono, a następnie nie przypisano zarówno J. C. jak i A. C., iż działanie J. C. doprowadziło do wyrządzenia poważnej szkody przedsiębiorstwu, które to znamię stanowi istotny a zarazem niezbędny element do zaistnienia wyżej wspomnianego występku.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów.

Obrońca oskarżonych radca prawny A. B. zaskarżyła powyższy wyrok na korzyść oskarżonych w części uznającej A. C. i J. C. winnymi zarzucanych im czynów, to jest:

- w stosunku do A. C. zaskarżyła przedmiotowy wyrok w zakresie punktu 1 w całości.
- w stosunku do J. C. zaskarżyła przedmiotowy wyrok w zakresie punktu 2 w całości.

Wyrokowi Sądu pierwszej instancji skarżąca zarzuciła:

w stosunku do oskarżonego A. C.

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, które miały wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż A. C. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2012 roku w C. udzielił pomocy swojej żonie J. C. w prowadzeniu działalności gospodarczej na podstawie cudzych praw własności intelektualnej oraz dostarczył skradzionych danych technicznych i organizacyjnych swojej żonie J. C., która popełniła przestępstwo polegające na wykorzystaniu w swojej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyn do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów technicznych w sytuacji gdy:

- a. informacje rzekomo objęte tajemnicą przedsiębiorstwa były w dacie zarzucanego czynu przedmiotem:

- prawa wyłącznego przysługującego pokrzywdzonym, to jest opatentowanego wynalazku o numerze PL (...) (Sposób wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych. Charakteryzuje się tym, że taśma bibuły i folii (4) przechodząc przez utrzymujące ją w stałym naprężeniu walce napinające (2, 5) załamuje się w kierunku wzdłużnym na krawędziach walców napinających, których szerokość kolejno zmniejsza się do żądanej wielkości, przy czym w czasie przesuwania się taśma (4) jest poddawana zgrzewaniu i nacinaniu. Przedmiotem wynalazku jest również urządzenie do wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych), zgłoszonego w dniu 25 sierpnia 2003 roku a ujawnionego 7 marca 2005 roku, to jest w dacie publikacji informacji o zgłoszeniu w Biuletynie Urzędu Patentowego RP. Decyzja o udzieleniu prawa wyłącznego została wydana przez Urząd Patentowy RP 12 maja 2009 roku,

- prawa ochronnego na wzór użytkowy R. – (...) przysługującego pokrzywdzonym (Śliniak dentystyczny liniak dentystyczny składa się z warstw tkaniny papierowej (1), rozdzielonych warstwą nieprzemakalną (2) i posiada na jednym końcu kieszeń (3), a na przeciwległym rozcięcie dzielące brzeg śliniaka na wiązadła (5) zgłoszonego dnia 17 maja 2001 roku, a ujawnionego w dniu 24 lutego 2003 roku, to jest w dacie publikacji informacji o zgłoszeniu w Biuletynie Urzędu Patentowego RP, wygasłego 17 sierpnia 2011 roku po upływie 10 – letniego okresu ochrony,

a zatem zostały ujawnione w datach publikacji informacji o zgłoszeniach odpowiednio ww. zgłoszenia patentowego oraz zgłoszenia ww. zgłoszenia wzoru użytkowego, tym samym zostały pozbawione immanentnej cechy tajemnicy przedsiębiorstwa – niejawności – na kilka lat przed okresem wskazanym w zaskarżonym wyroku, tym samym pokrzywdzony zgłaszając do ochrony ww. prawa wyłączne z dniem ujawnienia w (...) zaprzestał podejmowania działań mających na celu ochronę ich niejawnego charakteru.

b. informacje rzekomo stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w zakresie kontaktów handlowych (bazy odbiorców jednorazowych) były powszechnie dostępne dla osób postronnych (tym zatem także dla oskarżonego), to jest nie zostały zabezpieczone w sposób należyty a zatem nie mogły stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 ust. 2 UZNK.

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a wynikających z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 19 sierpnia 2014 roku, sygn. VI SA/Wa 196/14, złożonego przez obrońcę oskarżonego A. C. oraz obrońcę oskarżonej J. C. w toku przewodu sądowego z którego w sposób oczywisty wynika, iż Śliniak Dentystyczny był objęty ochroną wynikającą z prawa ochronnego na wzór użytkowy R. – (...), przysługującego pokrzywdzonym, a zatem wobec treści art. 44 ustawy Prawo Własności Przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 roku (Dz.U. 2001 49; poz. 508) – dalej (...) w zw. z art. 100 (...) z dniem publikacji informacji o zgłoszeniu ww. wzoru użytkowego do rejestracji (24 luty 2003 roku) były dostępne dla osób trzecich (w tym dla oskarżonych) w okresie 5 lat przed okresem objętym aktem oskarżenia, a zatem nie mogły stanowić równocześnie tajemnicy przedsiębiorstwa,

3. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oraz ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, poprzez uznanie winy oskarżonego na podstawie opinii biegłego K. W. (1) oraz dołączonego do niego opisu patentowego dot. Patentu nr PL (...) w sytuacji gdy z opinii tej wynikało, iż technologia Sposobu wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych była objęta prawem wynikającym z patentu nr PL (...) a zatem wobec treści art. 44 ustawy (...) z dniem publikacji informacji o zgłoszeniu ww. zgłoszenia patentowego do rejestracji (7 marca 2005 roku) informacje o technologii dot. Sposobu wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych były dostępne dla osób trzecich (w tym dla oskarżonych) w okresie 5 lat przed okresem objętym aktem oskarżenia, a zatem nie mogły stanowić równocześnie tajemnicy przedsiębiorstwa,

4. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. i art. 8 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., bowiem Sąd nie poczynił własnych ustaleń i nie określił szczegółowo zawartości informacji poufnych jakie miały być przedmiotem przestępstwa poprzez ujawnienie ich przez oskarżonego A. C. oskarżonej J. C., poprzestając na apriorycznym stwierdzeniu, iż oskarżony A. C. bez wątplenia przekazał oskarżonej J. C. bazę kontaktów handlowych, która stanowiła tajemnicę przedsiębiorstwa, skoro został w przeszłości skazany za używanie we własnej działalności tajemnicy innego przedsiębiorstwa, a w szczególności Sąd nie zbadał, czy baza kontaktów handlowych w ogóle istniała w okresie objętym aktem oskarżenia złożonym w niniejszej sprawie oraz czy w ww. okresie stanowiła tajemnicę przedsiębiorstwa i czy rzeczywiście została przez oskarżonego A. C. przekazana oskarżonej J. C., nie czyniąc także żadnych ustaleń na okoliczności, czasu i formy ujawnienia tych informacji poufnych

5. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. i art. 8 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., bowiem Sąd nie poczynił własnych ustaleń i nie ustalił czy oskarżona J. C. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku

do dnia 31 sierpnia 2012 roku prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem maszyny którą samodzielnie wykonał oskarżony A. C. i w istocie nie ustalił na czym dokładnie miało polegać wykorzystywanie przez oskarżoną J. C. w swojej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyn do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów technicznych, poprzestając na apriorycznych twierdzeniach, że skoro oskarżony A. C. został uprzednio skazany wyrokiem sądu karnego za wykorzystywanie cudzych tajemnic przedsiębiorstwa, to tajemnice te musiał dalej przekazać swojej żonie, podczas gdy maszyna zbudowana przez oskarżonego A. C. została zniszczona i wycofana z eksploatacji, a oskarżona prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem maszyny nabytej w dniu 28 czerwca 2011 roku w C. od (...) (Q.) (...) Co. LTD,

6. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. gdyż Sąd nie uzasadnił wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przekonania o tym, na jakich dowodach oparł sprawstwo oskarżonego A. C. ograniczając się jedynie do stwierdzenia, iż jego wina nie budzi wątpliwości wobec skazania go za analogiczny czyn wyrokami innych sądów karnych,

7. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 424 § 1 k.p.k., poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób wadliwy – które właściwie sprowadza się do skopiowania treści subsydiarnego aktu oskarżenia i w żadnej mierze nie wskazuje logicznego procesu, który doprowadził Sąd do wniosku o winie oskarżonego A. C..

w stosunku do oskarżonej J. C.

8. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, które miały wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż J. C. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2012 roku popełniła przestępstwo polegające na wykorzystaniu w swojej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyn do ich wytwarzania oraz bazy odbiorców jednorazowych wyrobów technicznych w sytuacji gdy:

a. informacje rzekomo objęte tajemnicą przedsiębiorstwa były w dacie zarzucanego czynu przedmiotem;

- prawa wyłącznego przysługującego pokrzywdzonym, to jest opatentowanego wynalazku o numerze PL (...) (Sposób wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych. Charakteryzuje się tym, że taśma bibuły i folii (4) przechodząc przez utrzymujące ją w stałym naprężeniu walce napinające (2, 5) załamuje się w kierunku wzdłużnym na krawędziach walców napinających, których szerokość kolejno zmniejsza się do żądanej wielkości, przy czym w czasie przesuwania się taśma (4) jest poddawana zgrzewaniu i nacinaniu. Przedmiotem wynalazku jest również urządzenie do wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych), zgłoszonego w dniu 25 sierpnia 2003 roku a ujawnionego 7 marca 2005 roku, to jest w dacie publikacji informacji o zgłoszeniu w Biuletynie Urzędu Patentowego RP. Decyzja o udzieleniu prawa wyłącznego została wydana przez Urząd Patentowy RP 12 maja 2009 roku,

- prawa ochronnego na wzór użytkowy R. – (...) przysługującego pokrzywdzonym (Śliniak dentystyczny liniak dentystyczny składa się z warstw tkaniny papierowej (1), rozdzielonych warstwą nieprzemakalną (2) i posiada na jednym końcu kieszeń (3), a na przeciwnym rozcięcie dzielące brzeg śliniaka na wiązadła (5) zgłoszonego dnia 17 maja 2001 roku, a ujawnionego w dniu 4 lutego 2003 roku, to jest w dacie publikacji informacji o zgłoszeniu w Biuletynie Urzędu Patentowego RP, wygasłego 17 sierpnia 2011 roku po upływie 10 – letniego okresu ochrony.

a zatem zostały ujawnione w datach publikacji informacji o zgłoszeniach odpowiednio ww. zgłoszenia patentowego oraz zgłoszenia ww. zgłoszenia wzoru użytkowego, tym samym zostały pozbawione immanentnej cechy tajemnicy przedsiębiorstwa – niejawności – na kilka lat przed okresem wskazanym w zaskarżonym wyroku, tym samym

pokrzywdzony zgłaszając do ochrony ww. prawa wyłączne z dniem ujawnienia w (...) zaprzestał podejmowania działań mających na celu ochronę ich niejawnego charakteru.

b. informacje rzekomo stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w zakresie kontaktów handlowych (bazy odbiorców jednorazowych) były powszechnie dostępne dla osób postronnych (tym zatem także dla oskarżonej, to jest nie zostały zabezpieczone w sposób należyty a zatem nie mogły stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 ust. 2 UZNK.

9. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a wynikających z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 19 sierpnia 2014r, sygn. VI SA/Wa 196/14, złożonego przez obrońcę oskarżonego A. C. oraz obrońcę oskarżonej J. C. w toku przewodu sądowego z którego w sposób oczywisty wynika, iż Śliniak Dentystyczny był objęty ochroną wynikającą z prawa ochronnego na wzór użytkowy R. – (...), przysługującego pokrzywdzonym a zatem wobec treści art. 44 ustawy Prawo Własności Przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 roku (Dz.U. 2001 Nr 49, poz. 508) – dalej (...) w zw. z art. 100 (...) z dniem publikacji informacji o zgłoszeniu ww. wzoru użytkowego do rejestracji (24 luty 2003 roku) były dostępne dla osób trzecich (w tym dla oskarżonych) w okresie 5 lat przed okresem objętym aktem oskarżenia a zatem nie mogły stanowić równocześnie tajemnicy przedsiębiorstwa,

10. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 5 § 2 k.p.k. I art. 7 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej J. C. oraz ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez uznanie winy oskarżonej na podstawie opinii biegłego K. W. (1) oraz dołączonego do niego opisu patentowego dot. Patentu nr PL (...) w sytuacji gdy z opinii tej wynikało, iż technologia Sposobu wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych była objęta prawem wynikającym z patentu nr PL (...) a zatem wobec treści art. 44 ustawy (...) z dniem publikacji informacji o zgłoszeniu ww. zgłoszenia patentowego do rejestracji (7 marca 2005 roku) informacje o technologii dot. Sposobu wytwarzania jednorazowych artykułów higienicznych, zwłaszcza śliniaków dentystycznych były dostępne dla osób trzecich (w tym dla oskarżonych) w okresie 5 lat przed okresem objętym aktem oskarżenia a zatem nie mogły stanowić równocześnie tajemnicy przedsiębiorstwa,

11. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 §1 k.p.k. gdyż Sąd nie uzasadnił wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przekonania o tym, na jakich dowodach oparł sprawstwo oskarżonej J. C. ograniczając się jedynie do stwierdzenia, iż jej wina nie budzi wątpliwości wobec pewności, iż oskarżony A. C. przekazał oskarżonej J. C. informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa co może być jedynie okolicznością prawdopodobną a nie udowodnioną wobec faktu, iż informacje te mogły zostać uzyskane przez oskarżoną J. C. niezależnie,

12. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. i art. 8 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k., bowiem Sąd nie poczynił własnych ustaleń i nie ustalił czy oskarżona J. C. w okresie od 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 sierpnia 2012 roku prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem maszyny którą samodzielnie wykonał oskarżony A. C. i w istocie nie ustalił na czym dokładnie miało polegać wykorzystywanie przez Oskarżoną J. C. w swojej działalności gospodarczej informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pokrzywdzonych w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych i budowy maszyn do ich wytwarzania. Poprzestając na apriorycznych twierdzeniach, że skoro oskarżony A. C. został uprzednio skazany wyrokiem sądu karnego za wykorzystywanie cudzych tajemnic przedsiębiorstwa, to tajemnice te musiał dalej przekazać swojej żonie i umożliwić korzystanie jej z tych informacji w toku prowadzonej działalności gospodarczej, podczas gdy maszyna zbudowana przez oskarżonego A. C. została zniszczona i wycofana z eksploatacji, a oskarżona prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem maszyny nabytej w dniu 28 czerwca 2011 roku w C. od (...) (Q.) (...) Co. LTD,

13. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 424 § 1 k.p.k., poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób wadliwy – które właściwie sprowadza się do skopiowania treści subsydiarnego aktu

oskarżenia i w żadnej mierze nie wskazuje logicznego procesu, który doprowadził Sąd do wniosku o winie oskarżonej J. C.,

14. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 k.p.k. przez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów z zeznań świadków M. A., S. A., A. K. (1) i R. K., którzy to świadkowie są autorami subsydiarnego aktu oskarżenia i posiadają interes prawny w uzyskaniu korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia.

Stawiając powyższe zarzuty skarżąca wniosła o:

w stosunku do A. C.

- zmianę zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżonego A. C. winnym zarzucanym mu czynów i uniewinnienie oskarżonego A. C. od zarzucanych mu czynów;

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżonego A. C. winnym zarzucanych mu czynów i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania,

- na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. zasądzenie na rzecz oskarżonego A. C. kosztów procesu w tym kosztów ustanowienia obrońcy wyboru za obie instancje.

w stosunku do J. C.

- zmianę zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżoną J. C. winną zarzucanym jej czynów i uniewinnienie oskarżonej J. C. od zarzucanych jej czynów;

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżoną J. C. winną zarzucanych jej czynów i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

- na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. zasądzenie na rzecz oskarżonej J. C. kosztów procesu w tym kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru za obie instancje.

Nadto obrońca wniosła o uzupełnienie przewodu sądowego przez przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej z dokumentów:

1. poprzez zwrócenie się do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o wypożyczenie akt postępowania, to jest:

- dokumentów znajdujących się aktach postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (sygn. II GSK 2945/14, sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) SA Wa 196/14) na okoliczność ustalenia, iż Śliniak Dentystyczny był w okresie objętym aktem oskarżenia przedmiotem ochrony objętej prawem ochronnym na wzór użytkowy nr R. (...) zatem nie mógł stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 UZNK. Mając na uwadze, że nie wszystkie akta sprawy nie są ponumerowane, wnoszę o przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów (są one wskazywane w takiej kolejności, w jakiej znajdują się aktach sprawy): Akta sprawy Ru 61929: Tom I: Decyzja Urzędu Patentowego z dnia 19.03.2013 roku wraz z uzasadnieniem, pismo UP z dnia 27.01.2006 roku skierowane do rz.p. A. J. w sprawie świadectwa ochronnego wraz z załącznikami, zgłoszenie z dnia 17.08.2001 roku o udzielenie prawa ochronnego na wzór użytkowy wraz z załącznikami, Tom II karty: 109 – 92, 76-72, 70-65, 59-57, 35-32, 25-1, Tom III karty: 64-1, Tom IV karty: 75-40; 35-21, akta sprawy (...) SA/Wa 196/14 karty: 2-23,49-65,

- dokumentów znajdujących się aktach postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (sygn. II GSK 2854/14, sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) SA/Wa (...)) na okoliczność ustalenia, iż

technologia produkcji śliniaków dentystycznych oraz budowa maszyn do ich wytwarzania była w okresie objętym aktem oskarżenia przedmiotem ochrony objętej prawem wyłącznym, to jest prawem wynikającym z patentu nr PL (...) a zatem nie mogła stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 UZNK. Mając na uwadze, że nie wszystkie akta sprawy nie są ponumerowane, wnoszę o przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów (są one wskazywane w takiej kolejności, w jakiej znajdują się w aktach sprawy): Akta sprawy 148/13: Tom I karty: 160-145,138-128,124-1, Tom II: Decyzja UP z dnia 28.01.2014 roku, sygn. Sp. 148/13 wraz z uzasadnieniem, pismo UP z dnia 14.01.2010 roku skierowane do rz.p. A. J. wraz z załącznikami, decyzja UP z dnia 12.05.2009 roku, w sprawie udzielenia patentu wraz z załącznikami, zgłoszenie z dnia 25.08.2003 roku o udzielenie prawa ochronnego na wynalazek wraz załącznikami. Akta sprawy administracyjnej (...) SA/Wa (...) karty: 2-25, (...), 90-105,123,

2. listów przewozowych i faktury z dnia 28 czerwca 2011 roku nr (...)11-02, których kopie załączone są do niniejszej apelacji, będących dowodem zawarcia umowy sprzedaży przez oskarżoną JoannCedrowicz, której przedmiotem była maszyna do produkcji artykułów higienicznych, m.in. śliniaków dentystycznych, a która to maszyna była przedmiotem oględzin dokonanych w niniejszym postępowaniu przez biegłego K. W. i która to maszyna zakupiona przez oskarżoną J. C. w 2011 roku stanowi dowód tego, że oskarżeni nie popełnili przestępstwa za które zostali uznani winnymi.

Obrońca oskarżonych adwokat M. P. zaskarżył powyższy wyrok w odniesieniu do A. C. w zakresie pkt 1,3 i 5 oraz w odniesieniu do J. C. w zakresie pkt 2 i 5 i zarzucił mu:

I. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu A. C. w pkt 1 wyroku:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść odrzeczenia, a to:

a. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegającą na przekroczeniu przez Sąd przy ocenie materiału dowodowego zasady obiektywizmu oraz zasady swobodnej oceny dowodów poprzez:

- skoncentrowanie się Sądu I instancji na uzasadnieniu, że A. C. udzielił pomocy żonie J. C. w prowadzeniu działalności gospodarczej na podstawie cudzych praw własności intelektualnej, a dowody przeprowadzone i ujawnione na rozprawie mające uzasadniać sprawstwo i winę są wiarygodne, jasne, pełne i rzetelne,

- uznanie za pełną, jasną i spójną opinii biegłego rzeczownika patentowego K. W. (1), pomimo iż opinia zawiera wewnętrzne sprzeczności w swojej treści, które uniemożliwiają dokonanie merytorycznej odpowiedzi na pytanie czy technologia produkcji śliniaków dentystycznych oraz wykorzystywana do tego celu maszyna w działalności gospodarczej J. C. zbudowana jest w oparciu o rozwiązania techniczne tożsame z opatentowanymi przez spółkę (...) s.c,

- rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości zawartych w opinii biegłego wyłącznie na niekorzyść oskarżonego,

b. art. 7 k.p.k. polegające na uznaniu, że oskarżony dostarczył J. C. bazy danych klientów firmy (...), podczas gdy brak jest jakichkolwiek wiarygodnych i obiektywnych dowodów w tym zakresie,

c. art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na tym, iż Sąd I instancji w uzasadnieniu nie odniósł się do dokonanej przez biegłego w opinii rozszerzającej interpretacji art. 63 ust. 2 ustawy prawo własności przemysłowej, podczas gdy wskazany przepis ma zasadnicze znaczenie dla wyznaczenia zakresu ochrony patentowej i wiąże się z udzieleniem odpowiedzi na pytanie, czy dopuszczalne jest rozszerzanie zakresu ochrony wynikającej z zastrzeżeń o rozwiązania niezawarte w opisie patentowym,

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, iż oskarżony A. C. udzielił pomocy żonie J. C. w prowadzeniu działalności gospodarczej na podstawie cudzych praw własności intelektualnej w zakresie jakim miał dostarczyć jej skradzionych danych technicznych i organizacyjnych

należących do firmy (...) s.c. podczas gdy, prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż:

- oskarżony przekazał żonie J. C. na podstawie umowy cesji prawa do znaku towarowego firmy (...), co nie było objęte zakazem wynikającym z któregośkolwiek orzeczenia Sądu uprzednio orzekającego w sprawie A. C.,

- oskarżony nie dostarczył żonie technologii do produkcji śliniaków dentystycznych, gdyż produkcja w firmie (...) prowadzona jest za pomocą maszyny do ich produkcji opracowanej i nabytej w C., co potwierdza złożona do akt faktura zakupu, jednocześnie bezspornym jest fakt że A. C. zezłomował maszynę do produkcji śliniaków dentystycznych, której projekt miał powstać w oparciu o dane uzyskane nielegalnie z firmy (...) s.c.,

- oskarżony nie miał faktycznych możliwości udzielenia pomocy żonie w zakresie dostarczenia jej baz odbiorców firmy (...) s.c, z uwagi iż pozyskana przez niego lista odbiorców dotyczyła lat 1999 – 2002, co w konsekwencji z uwagi na znaczny upływ czasu i dynamiczne procesy zachodzące na rynku usług dentystycznych wyklucza możliwość udzielenia jakiegokolwiek realnej pomocy w tym zakresie.

II. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu J. C. w pkt 2 wyroku:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to:

a. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegającą na przekroczeniu przez Sąd przy ocenie materiału dowodowego zasady obiektywizmu oraz zasady swobodnej oceny dowodów poprzez:

- skoncentrowanie się Sądu I instancji na uzasadnieniu, że J. C. dopuściła się zarzucanego jej czynu przy z góry powziętym założeniu, iż dowody przeciwne są niewiarygodne i przeczą zasadom doświadczenia życiowego,

- uznanie za pełną, jasną i spójną opinii biegłego rzeczownika patentowego K. W. (1), pomimo iż opinia zawiera wewnętrzne sprzeczności i nie można na jej podstawie jednoznacznie stwierdzić czy technologia produkcji śliniaków dentystycznych oraz wykorzystywana do tego celu maszyna w prowadzonej przez J. C. działalności gospodarczej oparte są na rozwiązaniach technicznych tożsamyh z opatentowanymi przez firmę (...) s.c.,

- rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości zawartych w opinii biegłego wyłącznie na niekorzyść oskarżonej,

b. art. 7 k.p.k. polegające na uznaniu, że oskarżony dostarczył J. C. bazy danych klientów firmy (...), podczas gdy brak jest jakichkolwiek wiarygodnych i obiektywnych dowodów w tym zakresie,

c. art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na tym, iż Sąd I instancji pominął kwestię dokonanej przez biegłego w opinii rozszerzającej interpretacji art. 63 ust. 2 ustawy prawo własności przemysłowej, podczas gdy wskazany przepis ma zasadnicze znaczenie dla wyznaczenia zakresu ochrony patentowej i wiąże się z udzieleniem odpowiedzi na pytanie, czy dopuszczalne jest rozszerzanie zakresu ochrony wynikającej z zastrzeżeń o rozwiązania niezawarte w opisie patentowym,

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż oskarżona J. C. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej wykorzystwała tajemnicę przedsiębiorstwa firmy (...) s.c. w zakresie technologii produkcji śliniaków, budowy maszyny do ich wytwarzania oraz bazy danych odbiorców jednorazowych wyrobów higienicznych, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż:

- oskarżona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie korzystała z technologii produkcji śliniaków dentystycznych według pomysłu firmy (...) s.c. albowiem oskarżona w tym zakresie korzysta z technologii chińskiej, produkcja prowadzona jest w oparciu o nabytą w C. maszynę, natomiast maszyna służąca do produkcji śliniaków dentystycznych w przedsiębiorstwie (...) została zezłomowana, co również świadczy o braku tożsamości obu technologii produkcji,

- oskarżona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie korzystała z bazy danych odbiorców jednorazowych wyrobów higienicznych należących do firmy (...) s.c, albowiem faktu tego nie potwierdza żaden dowód zgromadzony w ramach niniejszego postępowania, również zasady doświadczenia życiowego zaprzeczają możliwości ewentualnego wykorzystania bazy danych odbiorców uzyskanych przez A. C., bowiem dotyczyły one lat 1999-2002, a to z uwagi na znaczny upływ czasu wyłącza możliwość faktycznego wykorzystania przedmiotowych danych w ramach aktualnie prowadzonej działalności gospodarczej.

Mając na uwadze powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

1. uniewinnienie oskarżonych A. C. i J. C. od przypisanych im czynów,
ewentualnie,
2. uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Oskarżeni A. i J. C. zaskarżyli powyższy wyrok w części uznającej ich za winnych i zarzucili mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, iż oskarżeni dopuścili się naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa w sytuacji gdy pokrzywdzeni w zakresie technologii mających wchodzić w skład tajemnicy przedsiębiorstwa są właścicielami praw własności przemysłowej zarejestrowanych w Urzędzie Patentowym co powoduje że technologie te nie mogą być tajemnicą przedsiębiorstwa oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, iż oskarżeni wykorzystali dane dot. bazy kontrahentów i w zakresie technologii produkcji śliniaków dentystycznych, budowy maszyn do ich wytwarzania w sytuacji, gdy dane te w dacie objętej aktem oskarżenia były powszechnie dostępne nie objęte tajemnicą.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wnieśli o:

w stosunku do A. C.:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżonego A. C. winnym zarzucanych mu czynów i uniewinnienie oskarżonego A. C. od zarzucanych mu czynów,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżonego A. C. winnym zarzucanych mu czynów i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania,

w stosunku do J. C.:

- zmianę zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżoną J. C. winną zarzucanych jej czynów i uniewinnienie oskarżonej J. C. od zarzucanych jej czynów,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części uznającej oskarżoną J. C. winną zarzucanych jej czynów i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania,

Nadto skarżący wnieśli również o uzupełnienie przewodu dowodowego przez przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej dokumentów:

1. poprzez zwrócenie się do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o wypożyczenie akt postępowania, to jest:

- dokumentów znajdujących się aktach postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (sygn. II GSK 2945/14, sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) SA Wa 196/14) na okoliczność ustalenia, iż Śliniak Dentystyczny był w okresie objętym aktem oskarżenia przedmiotem ochrony objętej prawem ochronnym na wzór

użytkowy nr R. (...) zatem nie mógł stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 UZNK. Mając na uwadze, że nie wszystkie akta sprawy nie są ponumerowane, wnieśli o przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów (są one wskazywane w takiej kolejności, w jakiej znajdują się aktach sprawy): Akta sprawy Ru 61929: Tom I: Decyzja Urzędu Patentowego z dnia 19.03.2013 roku wraz z uzasadnieniem, pismo UP z dnia 27.01.2006 roku skierowane do rz.p. A. J. w sprawie świadectwa ochronnego wraz z załącznikami, zgłoszenie z dnia 17.08.2001 roku o udzielenie prawa ochronnego na wzór użytkowy wraz z załącznikami, Tom II karty: 109 – 92, 76-72, 70-65, 59-57, 35-32, 25-1, Tom III karty: 64-1, Tom IV karty: 75-40; 35-21, akta sprawy (...) SA/Wa 196/14 karty: 2-23,49-65,

- dokumentów znajdujących się aktach postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (sygn. II GSK 2854/14, sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) SA/Wa (...)) na okoliczność ustalenia, iż technologia produkcji śliniaków dentystycznych oraz budowa maszyn do ich wytwarzania była w okresie objętym aktem oskarżenia przedmiotem ochrony objętej prawem wyłącznym, to jest prawem wynikającym z patentu nr PL (...) a zatem nie mogła stanowić tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 23 UZNK. Mając na uwadze, że nie wszystkie akta sprawy nie są ponumerowane, wnieśli o przeprowadzenie dowodu z następujących dokumentów (są one wskazywane w takiej kolejności, w jakiej znajdują się w aktach sprawy): Akta sprawy 148/13: Tom I karty: 160-145,138-128,124-1, Tom II: Decyzja UP z dnia 28.01.2014 roku, sygn. Sp. 148/13 wraz z uzasadnieniem, pismo UP z dnia 14.01.2010 roku skierowane do rz.p. A. J. wraz z załącznikami, decyzja UP z dnia 12.05.2009 roku, w sprawie udzielenia patentu wraz z załącznikami, zgłoszenie z dnia 25.08.2003 roku o udzielenie prawa ochronnego na wynalazek wraz załącznikami. Akta sprawy administracyjnej (...) SA/Wa (...) karty: 2-25, (...), 90-105,123,

3. listów przewozowych i faktury z dnia 28 czerwca 2011 roku nr (...)11-02, których kopie załączone są do niniejszej apelacji, będących dowodem zawarcia umowy sprzedaży przez oskarżoną JoannCedrowicz, której przedmiotem była maszyna do produkcji artykułów higienicznych, m.in. śliniaków dentystycznych, a która to maszyna była przedmiotem oględzin dokonanych w niniejszym postępowaniu przez biegłego K. W. i która to maszyna zakupiona przez oskarżoną J. C. w 2011 roku stanowi dowód tego, że oskarżeni nie popełnili przestępstwa za które zostali uznani winnymi.

Pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych w zakresie wymiaru kary i środka karnego, w zakresie niewłaściwego zastosowania prawa karnego materialnego oraz w zakresie oddalenia wniosku dowodowego i zarzucił mu:

- obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 46 k.k. polegającą na pominięciu przy orzekaniu w niniejszej sprawie obowiązku wydania przez Sąd orzeczenia w zakresie zgłoszonego przez pokrzywdzonych wniosku o naprawienie szkody przez oskarżonych.

- rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonym poprzez:

a. orzeczenie względem oskarżonego A. C. kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy to jest w pobliżu najniższego jej wymiaru,

b. orzeczenie względem oskarżonego A. C. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

c. orzeczenie względem oskarżonej J. C. kary grzywny w zbliżonym do najniższej wysokości stawki dzienne w wymiarze 30 pln.

w sytuacji, gdy okoliczności przedmiotowe i podmiotowe składające się na stopień społecznego niebezpieczeństwa czynów oskarżonych wskazują, że naruszenie przez nich norm prawnych i zasad współżycia społecznego było celowe, przemyślane, znaczne, drastyczne, ukierunkowane na szkodę pokrzywdzonych i nie liczące się z dotychczasową prawomocną oceną prawną w tym zakresie.

- niesłuszne niezastosowanie środka karnego w postaci czasowego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przez oskarżoną J. C. w sytuacji gdy oskarżona, w świetle prawidłowo ocenionego i precyzyjnie uzasadnionego przez

Sąd stanu faktycznego, jednoznacznie wykazała swoim postępowaniem, iż dalsze jej prowadzenie przez nią zagraża istotnym dobrom prawem chronionym, w tym interesom i prawom pokrzywdzonych,

- obrazę przepisu prawa procesowego a mianowicie art. 170 § 1 ust. 2 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku o powołanie biegłego z zakresu księgowości i ekonomiki przedsiębiorczości w sytuacji gdy opinia tego rodzaju biegłego była niezbędna dla prawidłowego wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy w tym, dla spełnienia wymogu z art. 2 § 1 p. 3 to jest dochowania zasady poszanowania praw i interesów obu pokrzywdzonych w formie umożliwienia im dochodzenia roszczeń cywilnych w postępowaniu karnym.

Stawiając powyższe zarzuty pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- orzeczenie względem J. C. kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając stawkę w wysokości 60 pln.
- orzeczenie względem oskarżonej J. C. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej związanej z produkcją, oferowaniem do sprzedaży i sprzedażą wyrobów, środków i artykułów medycznych, w tym przedmiotów ochrony stomatologicznej, na okres lat 5,
- orzeczenie względem oskarżonego A. C. bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku,
- orzeczenie względem oskarżonego A. C. kary grzywny orzeczonej obok kary pozbawienia wolności w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając stawkę w wysokości 50 pln.
- orzeczenie solidarnie od oskarżonych nawiazki w wysokości po 25.000 pln dla każdego z czworga pokrzywdzonych, na podstawie art. 46 § 2 k.k.

ewentualnie:

2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w przypadku gdyby, Sąd uwzględnił zarzut obrazy prawa procesowego i uznał potrzebę powołania biegłego z zakresu księgowości i ekonomiki przedsiębiorstw.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Wniesiona apelacja spowodowała uchylenie wyroku w zaskarżonej przez strony części to jest w punktach 1, 2, 3 i 5 i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w związku z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzenie postępowania w sprawie.

Po złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa Prokurator Prokuratury Rejonowej C. Północ w C. postanowieniem z dnia 20 października 2011 roku sygn. akt 1 Ds. 1501/11 odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. nie zastosowania się w dniu 02.08.2010 r. w C. przez A. C. do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 12 marca 2009 r. sygn. akt XI K 1411/07 zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na produkcji, oferowaniu do sprzedaży oraz sprzedaży przedmiotów ochrony stomatologicznej tj. śliniaków dentystycznych przez okres 5 lat, tj. o przestępstwo z art. 234 kk

wobec braku znamion czynu zabronionego – art. 17 § 1 pkt 2 kpk;

2. dokonania w 2010 r. w C. przez A. C. na rzecz J. C. sprzedaży urządzenia zgrzewającego, tj. majątku zagrożonego zajęciem w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 kk

wobec braku znamion czynu zabronionego – art. 17 § 1 pkt 2 kpk

3. podżegania i udzielenia pomocy przez A. C. w 2010 roku J. C. do popełnienia przestępstwa polegającego na wykorzystaniu w firmie (...) J. C. informacji dotyczących produkcji śliniaków dentystycznych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...) s.c. tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu – art. 17§ 1 pkt 1 kpk

4. wykorzystania w okresie od 2010 roku do 30 września 2011 roku przez J. C. właściciela firmy (...) informacji dotyczących produkcji śliniaków dentystycznych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...) s.c. tj. o przestępstwo z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu – art. 17§1 pkt 1 kpk

5. udaremnienia w 2011 r. przez J. C. postępowania karnego przeciwko A. C., tj. o przestępstwo z art. 239 § 1 kk

wobec braku znamion czynu zabronionego – art. 17 § 1 pkt 2 kpk .

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie sygn. akt III Kp 507/11 po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika wspólników spółki cywilnej (...) utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie w części dotyczącej pkt 2 i 5 a uchylił je w części dotyczącej pkt 1,3 i 4.

Dnia 18 lutego 2012 roku Komisariat I Policji w C. wszczął dochodzenie w sprawie. Po jego przeprowadzeniu postanowieniem z dnia 29 lipca 2012 roku sygn. akt 1 Ds. 172/12 Komisariatu I Policji w C. , zatwierdzonym dnia 31 lipca 2012 r. przez Asesora Prokuratury Rejonowej C. Północ w C.:

1. umorzono dochodzenie w sprawie niezastosowania się A. C. od dnia 19 lipca 2011r w C., do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie sygn. XI K 1411/07 zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na produkcji, oferowaniu do sprzedaży oraz sprzedaży przedmiotów ochrony stomatologicznej tj. śliniaków dentystycznych przez okres 5 lat,

to jest o czyn z art. 244 KK, na podstawie art. 17 par 1 pkt 2 KPK – z uwagi iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

2. umorzono dochodzenie w sprawie podżegania i udzielania pomocy przez A. C. w 2010 r polegającego na wykorzystaniu w firmie (...) informacji dotyczących produkcji śliniaków dentystycznych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...) s.c.

to jest o czyn z art. 18 par 2 i 3 KK w zw. z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, na podstawie art. 17 par 1 pkt 1 KPK – z uwagi iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

3. umorzono dochodzenie w sprawie wykorzystania w okresie od 2010 r do 30 września 2011r przez J. C. właściciela firmy (...) informacji dotyczących I produkcji śliniaków dentystycznych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...) s.c. to jest o czyn z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,

na podstawie art. 17 par I pkt 1 KPK – z uwagi iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

Odpis postanowienia w sprawie została doręczony spółce cywilnej (...) dnia 3 sierpnia 2012 roku.

W dniu 31 sierpnia 2012 roku pełnomocnik wspólników spółki cywilnej (...), oskarżycieli posiłkowych M. A., S. A., A. K. (1), R. K. złożył subsydiarny akt oskarżenia wobec A. C. o czyn z art. 244 k.k. i z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art.

23 ust. 2 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i przeciwko J. C. o czyn z art. 23 ust. 2 Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Analiza przedstawionych powyżej czynności procesowych jednoznacznie wykazuje, że współnicy spółki cywilnej (...) nie byli uprawnieni do wystąpienia w niniejszej sprawie z subsydiarnym aktem oskarżenia. Ze sformułowań przepisów art. 330 § 1 i 2 k.p.k. i art. 55 § 1 k.k. wynika bowiem możliwość wniesienia samoistnej skargi posiłkowej o czyn ścigany z urzędu jedynie wówczas, gdy prokurator po uprzednim uchyleniu przez sąd postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania lub o jego umorzeniu (ze wskazaniem powodów uchylenia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić), nie znajdując nadal podstaw do wniesienia oskarżenia, wydaje po raz drugi takie samo postanowienie, jak to, które było przedmiotem zaskarżenia. Podtrzymuje w ten sposób słuszność i zasadność wydanej przez siebie, pierwszej, tożsamej decyzji o odmowie wszczęcia postępowania lub o jego umorzeniu, pomimo odmiennej oceny wyrażonej przez sąd, jako organ niezależny, wyposażony w atrybut niezawisłości. Tylko w takim układzie procesowym, kiedy sąd jako organ kontrolny wyraził inne zdanie niż prokurator, wydanie przez prokuratora po raz drugi, tożsamego postanowienia, podtrzymującego poprzednie stanowisko uzasadnia wniesienie skargi subsydiarnej. Możliwość wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia nie istnieje zaś wówczas, gdy prokurator po uchyleniu postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego wszczął je, przeprowadził a następnie postępowanie umorzył (czy też zatwierdził postanowienie o umorzeniu dochodzenia wszczętego i przeprowadzonego przez policję, jak w sprawie niniejszej). W takiej sytuacji pokrzywdzonemu służy prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania, a nie do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia. Przedstawione powyżej rozumienie przepisów dotyczących możliwości wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia jest konsekwentnie prezentowane przez Sąd Najwyższy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2006 roku, III KK 371/05, OSNwSK 2006/1/872; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2008 roku, I KZP 39/07, OSNKW nr 5/2008 poz. 32; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 roku, III KK 1222/12, OSNKW 2013/1/9, LEX nr 1231566; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 roku, IV KK 128/13, Biul.PK 2013/5/32-34).

Nie budzi również wątpliwości zgodność z Konstytucją omawianego uregulowania. W wyroku z dnia 19 maja 2015 r. ,SK 1/14, Dz.U. 2015/726 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 55 § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 330 § 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.), w brzmieniu obowiązującym od 12 lipca 2007 r. do 22 lipca 2013 r., w zakresie, w jakim uzależnia wniesienie przez pokrzywdzonego aktu oskarżenia od przesłanki powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania, jest zgodny z art. 32 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu orzeczenia Trybunał Konstytucyjny odniósł się do prezentowanego przez Sąd Najwyższy i piśmiennictwo takiego rozumienia badanych przepisów, z którego wynika, że niezbędnym warunkiem wniesienia oskarżenia subsydiarnego jest wydanie ponownie decyzji tożsamej z poprzednią, uchyloną przez sąd (art. 330 § 2 k.p.k.). Zatem jeżeli po uchyleniu przez sąd postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, po przeprowadzeniu nakazanych przez sąd uzupełnień, dojdzie do wydania następnie postanowienia o umorzeniu postępowania, to drugie orzeczenie, jako inne niż uprzednie, może być skarżone zażaleniem. Nie daje ono natomiast podstaw do wnoszenia subsydiarnego aktu oskarżenia, nie jest bowiem takim samym postanowieniem jak uprzednio skarżone, czego wymaga art. 55 § 1 w związku z art. 330 § 2 k.p.k.

W realiach niniejszej sprawy zaistniała właśnie przedstawiona powyżej sytuacja braku podstaw do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia przez współników spółki cywilnej (...). Po uchyleniu postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 2 lutego 2012 r. sygn. akt III Kp 507/11 postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej C. Północ w C. z dnia 20 października 2011 roku sygn. akt 1 Ds. 1501/11 o odmowie wszczęcia śledztwa nie doszło bowiem do wydania ponownie decyzji procesowej tożsamej z poprzednio uchyloną przez sąd, czyli o odmowie wszczęcia postępowania. Nastąpiła inna sytuacja - wszczęto i przeprowadzono dochodzenie a następnie wydano odmienną decyzję procesową – postanowienie Komisariatu I Policji w C. z dnia 29 lipca 2012 roku o umorzeniu dochodzenia sygn. akt 1 Ds. 172/12, zatwierdzone dnia 31 lipca 2012 r. przez Asesora Prokuratury Rejonowej C. Północ w C.. Nie doszło zatem do wydania takiego samego postanowienia, jak uprzednio skarżone przez co nie został spełniony konieczny warunek wniesienia skargi subsydiarnej. (...) spółki cywilnej Mustaf, którym na odpisie przesłanego

postanowienia udzielono pouczenia, nie wnieśli zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia, a pomimo braku wydania ponownie decyzji tożsamej z poprzednią, uchyloną przez sąd, złożyli subsydiarny akt oskarżenia. Nie stali się więc oskarżycielem uprawnionym do wniesienia skargi.

Wobec zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, jaką jest brak skargi uprawnionego oskarżyciela, Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, uchylił wyrok w zaskarżonej części, to jest w punktach 1,2,3,5 i umorzył w tym zakresie postępowanie w sprawie.

Na zasadach słuszności, w szczególności wobec spełnienia przesłanek umorzenia postępowania już na etapie wstępnej kontroli oskarżenia, zwolnił oskarżycieli posiłkowych M. A., S. A., A. K. (2), R. K. od uiszczenia zryczałtowanej równowartości wydatków, obciążył kosztami sądowymi w sprawie, za obie instancje Skarb Państwa; orzekł, że koszty procesu z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie ponoszą A. C. i J. C..

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego były przepisy art. 437 § 2 k.p.k., art. 624 § 2 k.p.k. art. 632 a k.p.k.